

FARKAS ÁRPÁD

Fehérben

*A hegyek alatt alszanak a falvak,
rácós kis öklüket szájukba veszik,
bajszukon sás susorász,
földröttük fagy sarabolgat,
hajukat havak lengetik.*

*Halántékukról fölröppen egy-egy erdő,
s mindig csak pernye, mi visszahull.
Fejük alatt a sárga ég: a rött törek zizeg,
tapodják kis betlehemesek,
de jászoltalanul.*

*Aludjatok csak kiterítve szépen,
a szuszogást majd gondozza a szél.
A fájdalom pirosa úgyszólván észrevétlen
üt át, mint gézen a vér.*

GYŐRI LÁSZLÓ

A föld

*Hűség, felelősség
a Földhöz, a Földért,
hisz mindenütt akad
egy árva földdarab,
egy puszta kőszegély,
hol nőni kél a mag:
az emberé a tér!*

*A zord erő, a bérc,
vidoran porcogó
parányi térdkalács
sohasem torpanó
tagodban, óriás!
De fáj, az emberé,
ha roppan, ő sajog!*

Hűség, felelősség!
A Föld minden ízét:
a tajgát, a tundrát,
a Volgát, a Bajkált,
a vulkánt, a hegyhát
süvítő gerincét
ő óvja meg: a nép,
a dolgok ivadék.

Ha veszíti, ismét
hűség, felelősség!
A hű visszaszerzi,
amit a Föld elejt,
fogja, bizton őrzí,
hiszen ami űri,
lassan az a földi,
nem a sík és a hegy,
a Tér az emberé!
Mi földi tágra gyúl,
azon is ő az űr,
e sárccsomó övé!

Ha elgurul innen
a gömbölyű porszem,
a léte, a gyöngy-lét
szürkére változik:
gyönyörű mihitünk,
maszatos örömlünk.

Hiába fúj a szél,
a kéz utána nyúl,
a por a Földre ér.
Cérnára gömbjeit
a földre szemenként
az erő fűzi. Él.
A porszem újra kert
s a kertet műveli.

Mert az eljövőkért
kell a felelősség.

De az eljövendők?
A jöttek? Örökké
vadul ingyenélők!
Így van-e? Ki hinné,
hogy kaphárintás
nélkül a fiúé
a Föld? Ki nem hiszi,
hogy ez a vérontás:
időnket ontani?

A talpalatnyi föld
sugara lerohad,
de hogyha halni küld
a földfúvatta kürt,
sugara, fia vagy!

Intarzia

BÉKEHÁBORÚ szegélyén,
ugrás az árkon át,
fölnyei meredélyén
szaglik a zöld bogáncs.

Koronája közepében
hűbéri zümmögés.
Ezerötszáztizennégyben
WERBŐCZY, volt-e méz?

Sárga pólyába bugyolált
csalóka sebhelyét

DÓZSA GYÖRGY, ő nyögi kivált
s az istenadta nép.

Néma zene, árny, napvilág,
homok-por-vegyülés,
méhek ércgara, gyöngö báb
a RÁKOS mezején.

A fiúcska picit csikland,
LAJOS, a koronás.
Ezerötszázhuszonhatban
rázza a zokogás.